

være en samlet pakke, hvor udlændingeområdet i tilstrækkelig omfang var taget med.

Derfor fik vi jo også diskussionen om Menneskerettighedscenteret, fordi vi forstod det, der stod i pakkelsen her, som ét i forhold til det regeringens på et tidspunkt kom ud med, og så måtte vi jo tage en diskussion og en ny forhandling med regeringen om det specifikt, hvor vi så fandt løsningen, nemlig at Menneskerettighedscenteret fik den placering, det nu har i det nye institut, men at Nævnet for Etnisk Ligestilling blev nedlagt ved årsskiftet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg hører næsten hr. Kristian Thulesen Dahl sige, at Dansk Folkeparti var regeringens forhandlingspartner. Det er fuldstændig fair. Det, jeg siger her, er overhovedet ikke kritik. Jeg konstaterer bare, at regeringen havde afstemt sin pakke med Dansk Folkeparti, inden den blev fremsat, sådan må jeg høre det.

Sagen er jo, at netop Menneskerettighedscenteret og Nævnet for Etnisk Ligestilling begge er eksempler på institutioner, som *ikke* var overflødige. Nævnet for Etnisk Ligestillings arbejde skal jo varetages og bliver varetaget i dag, så vidt jeg har forstået, i to ministerier. Det er derfor, jeg spørger så interesseret til, hvad det er for kriterier. Hr. Kristian Thulesen Dahl var meget, meget uklar.

Men jeg kunne forstå, at der altså var en bestemt mængde, der skulle ramme en bestemt gruppe i samfundet. Den mængde skulle altså fastholdes på den ene eller den anden måde. Er hr. Thulesen Dahl tilfreds med det resultat, der kom ud af det?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, det stod lysende klart allerede ved min ordførertale, at vi syntes, det var en god øvelse, man lavede, og at vi syntes, at den liste, vi nåede frem til, var fornuftig.

I og med at jeg også sagde, at vi ikke havde planer om at foreslå at lave om på det, der nu engang var lavet, så ligger der også i det, at vi er tilfredse med det resultat, der er kommet ud af det.

Men jeg vil godt understrege, at vi har den opfattelse, at det er en vedblivende øvelse, altså at der er sket en ting, men at det er meget nødvendigt, at regeringen og også vi som forhandlingspartnere for regeringen er yderst opmærk-

somme på, at det her arbejde må pågå også fremover.

Der bruger jeg eksemplet med den sidste forespørgselsdebat, hvor der nu skal oprettes et nyt sagkyndigt udvalg godt nok for en forhåbentlig kort periode, hvor vi kan få et godt resultat ud af det, som et eksempel på, at det jo myldrer frem i antal samlet set, hvis ikke man også får barberet antallet ned en gang imellem, ved at man kritisk ser på det bestående.

Så det er meget vigtigt, at man hele tiden er opmærksom på det, og regeringen er det, og det har vi også sagt til regeringen ved andre lejligheder.

Så i forhold til det med udlændingeområdet: Der var jo en stor diskussion også for et års tid siden om, at det her selvfølgelig også drejede sig om at sætte debatten fri igen på nogle områder. Der har vi overhovedet ikke lagt skjul på, at et af de områder, hvor der virkelig har været betænkelse i debatten i Danmark, har været udlændingeområdet. Det har været styret af nogle, der via statsmidler har kunnet sidde på en piedestal, kigge ned på den danske befolkning og fortælle befolkningen, hvad den må mene og ikke mene. Det har vi syntes var ubehageligt.

Kl. 15.35

Derfor synes vi, at det, der er foretaget med Nævnet for Etnisk Ligestilling, er yderst fornuftigt. De opgaver, som tidligere har ligget i nævnet, må så varetages på anden vis. Men det, vi var udsat for også i forhold til Nævnet for Etnisk Ligestilling, diskuterede vi også for et år siden, og jeg lagde overhovedet ikke skjul på vores holdning. Det havde vi en meget lang drøftelse af her i Folketingssalen, og de ting står vi hundrede procent ved også i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Marianne Jelved for tredje og sidste gang. Derefter ønsker formanden at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan så forstå, at det, der har været et kriterium for i hvert fald Dansk Folkeparti, jeg skal jo ikke gøre regeringen værre end nødvendig, er at gøre sig selv til smagsdommere over, hvilke institutioner, som jeg nu vil kalde det som en overskrift, der udtaler sig på en måde, som passer Dansk Folkeparti. Det er sådan set det, forespørgslen i dag egentlig tager sit udgangspunkt